

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਐੱਫ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ-ਮਾਟੂ ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ., ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2777

8 ਫਰਵਰੀ 1967 ਈ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ (1955 ਦਾ X) - ਐੱਸ. 3 ਅਤੇ 5—ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ (ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1966—ਕੀ ਵੈਧ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ 5. ਐਕਟ ਦਾ 3—ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ—ਕੀ ਭੇਜਨ ਪਦਾਰਥ।

23 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1966, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ 5.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1966 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਭੇਜਨ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ; ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਰੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਧਾਰਣ, ਮਿਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸਾਲੇ ਆਦਿ। ਸਮੀਕਰਨ "ਭੇਜਨ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (V) ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮਸਾਲਾ, ਅਚਾਰ, ਜੈਮ, ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਭੇਜਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। . ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. G.S.R./C.A. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। '10/55 ਸ.)3/66, ਮਿਤੀ' 23 ਸਤੰਬਰ, 1966। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਐਸ. ਅਮੇਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਕੇ.

ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ।

ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਹਰਿਆਣਾ) ਪੀ.ਆਰ. ਜੈਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ। ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬੀ ਕੇ ਝਿੰਗਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤ੍ਰੇਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਨੰਬਰ 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783; 2784, 2785, 2789, 2792, 2792, 2790 ਅਤੇ 2790 ਦੇ ਸਾਰੇ) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਸਵਾਲ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ (ਅਸਾਧਾਰਨ) ਮਿਤੀ 23 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ (ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1966, ਵੈਧ, ਕਾਨੂੰਨੀ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ (10 ਦਾ 1955) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਪਾਸ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2244, 2249 ਅਤੇ 2449 ਆਫ 1966 ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਲਦੀ (ਹਲਦੀ), ਮਿਰਚ, ਮਿਰਚ, ਧਨੀਆ, ਜੀਰਾ, ਦਾਲਚੀਨੀ, ਲੋਂਗ, ਮੇਥੀ, ਇਲਾਇਚੀ, ਸੁੱਕੇ ਅੰਬ ਦੇ ਛਿਲਕੇ (ਅਮਚੂਰ) ਅਤੇ ਸੁੱਕੇ ਅਦਰਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।), ਆਦਿ, ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੀਸਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਗਰਮ ਮਸਾਲਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਮਸਾਲੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਲੇਖ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਐਕਟ (10 ਦਾ 1955) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (x) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਗੁਣਾਤਮਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਪਗਨਡ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਐਕਟ (1939 ਦਾ 35) ਉਸੇ ਸਾਲ 29 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਉਕਤ ਯੁੱਧ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਅੰਤਮ ਤਾਰੀਖ

ਮਿਆਦ 30 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਸੀ। 1939 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਕੁਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਪੇ। ਜੰਗ ਦਾ, ਜਾਂ "ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ"। ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼, 1939 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਨਿਯਮ 81(2)(ਏ) ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ, ਇਲਾਜ, ਰੱਖਣ, ਸਟੋਰੇਜ, ਅੰਦੋਲਨ, ਆਵਾਜਾਈ, ਵੰਡ, ਨਿਪਟਾਰੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ; ਲੇਖਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜੋ ਵੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ, ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲੇਖਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮ 30 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਜ਼ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ (18 ਦਾ 1946) ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ 25 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; 1946. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

“(1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਪਯੁਕਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਵਿੱਚ "ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੇ ਬੀਜ ਅਤੇ ਤੇਲ ਸਮੇਤ "ਭੋਜਨ" ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ (ਆਰਜ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ (24 ਦਾ 1946) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਥ? "ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ 1946 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਵੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 26 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ "ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ" ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ (a) ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ (v) ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

"ਭੋਜਨ, ਤੇਲ ਦੇ ਬੀਜ ਅਤੇ ਤੇਲ ਸਮੇਤ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥ।"

ਆਈਟਮ (xi) ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-।

"ਵਸਤੂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 33 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"(1) ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵੰਡ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(a) *	*	*	*	*	*
(b) *	*	*	*	*	*
(c) *	*	*	*	*	◆
(d) *	*	*	*	*	◆
(e) *	*	*	*	*	*
(f) *	*	*	◆	*	*

(ਜੀ) ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਸੂਤੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ, ਹਨ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ, ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ, ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ,

(h) *	*	*	*	*	*
(i) *	*	◆	*	*	»»
(j) *	*	*	*	◆	*
(k) *	*	*	*	*	*

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। 1955 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ G.S.R. 906, ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1966 (ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ (ਅਸਾਧਾਰਨ), ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ) ਸੈਕਸ਼ਨ 3, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ), (ਸੀ), (ਡੀ), (ਈ), (ਐਫ), (ਐਚ), (ਆਈ), (ਆਈ), (ਏ), (ਬੀ), (ਸੀ), (ਡੀ), (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ii), ਅਤੇ (j) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਇਸਦੀ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੀ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ-ਮਾਟੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1966, ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 9 ਜੂਨ, 1966 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 356 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 5 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਤੋਂ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਸਨ। 23 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1966 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਆਰਡਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ, "ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ" ਦਾ ਅਰਥ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ: -

(1) ਹਲਦੀ। 2. ਮਿਰਚ। 3. ਮਿਰਚਾਂ: 4, ਧਨੀਆ,

5. ਜੀਰਾ। 6. ਦਾਲਚੀਨੀ। 7. ਲੋਂਗ। 8. ਮੇਥੀ, 9. ਇਲਾਇਚੀ। 10. ਸੁੱਕੇ ਅੰਬ ਦੇ ਛਿਲਕੇ

(ਅਮਚੂਰ)। 11. ਸੁੱਕਾ ਅਦਰਕ (ਛੇਤੀ)।

ਇੰਪ੍ਰੂਡ ਆਰਡਰ ਦਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 3, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਰਡਰ ਖੁਦ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੂੰ ਪਾਉਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗਾ ਜਾਂ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ-ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ"।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਸਟੇਜ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ: -

(1) ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਦੁਆਰਾ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 9 ਜੂਨ, 1966 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

f (2) ਕਿ ਅਪ੍ਰੇਗਡ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (xi) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3;

(3) ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(4) ਕਿ ਇੰਪ੍ਰੂਡ ਆਰਡਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। g) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੰਪ੍ਰੂਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: - "ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੁਰਾਕ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਭਾਈਚਾਰਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰਤਾ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 906, ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1966। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-"

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ 5 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1966 (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ') ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ

5 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਤੋਂ। ਇਸ ਖੋਜ ਦਾ ਦੇ-ਗੁਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ। ਦੂਜਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (xi) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (xi) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਵਾਇਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੌਥੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਧਾਰਾ 2 (ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥਾਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। a) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1966 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ') ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ "ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) "ਭੋਜਨ" ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ "ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਬੀਜਾਂ ਅਤੇ ਤੇਲ" ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਭੋਜਨ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਤੇਲ ਜਾਂ ਤੇਲ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੀ ਉਹ ਫਿਰ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥ ਹਨ? ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਭੋਜਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੀਰਕੁਮਾਰ ਗੁਲਾਬਚੰਦ ਸ਼ਾਹ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1946 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਹਲਦੀ ਵਰਗੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਾਂਗ ਹੀ ਜੁਬਾਨੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਜ਼ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਏ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਮਸਾਲੇ (ਅੱਗੇ ਕੰਟਰੈਕਟਸ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਲਦੀ ਇੱਕ "ਭੋਜਨ" ਹੈ।) ਐਕਟ, 1946, ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ 1946 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਂ 1946 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1944 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਹਲਦੀ "ਭੋਜਨ" ਅਤੇ "ਭੋਜਨ" ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਦੇ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਭੋਜਨ" ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੰਗੂਚਾ ਛਿੱਲ ਅਤੇ ਬੇਕਿੰਗ ਪਾਊਡਰ ਅਤੇ ਚਾਹ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਹਲਦੀ ਵਰਗਾ ਲੇਖ "ਭੋਜਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

' ਜੇ ਹਲਦੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਭੋਜਨ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟਿਸੂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ ਸਪਲਾਈ; ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਰੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਦਾ, ਮਿਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸਾਲੇ ਆਦਿ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1946 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਕਸਰ ਮਿਲਾਵਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਖਾਂਗਾ

(1) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 335.

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਵੀ) ਵਿੱਚ '-ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥਾਂ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਮਸਾਲਾ, ਅਚਾਰ, ਜੈਮ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਤਿੰਨ-ਗੁਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੁਕਮ 9 ਜੂਨ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਉਹ ਐਕਟ।" ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (g) ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ਬੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: - - "ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

ਕੀ ਇੰਪ੍ਰੂਡ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨੂੰ "ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ 9 ਜੂਨ, 1966 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ (ਅਨੇਕਚਰ 'ਬੀ') ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ।, (c), (d), (e), (f), (h), (i), (if) ਅਤੇ (j) ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ (g) ਉਸ ਸਬ-ਸੈਕਟੀਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਅਧੀਨ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 3, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਫ਼ਦ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। 9 ਜੂਨ, 1966 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਮੈਰੀ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਛੋਟੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ "ਸਿਰਫ਼ ਖਾਧ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਸੀਐਫ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ. ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਿ ਇਹ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ "ਭੋਜਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਹਮਲੇ ਦੀ ਤੀਸਰੀ ਲਾਈਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ (ਅਤੇ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ) ਜੇ ਇਕੱਲੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਬਾਰੇ, ਰਾਏ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ: -

(i) ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ; ਜਾਂ

(ii) ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਭੰਡਾਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵੰਡ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਜੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਗਰਮ ਮਸਾਲਾ ਵਿਚ, ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ. ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਤਮਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਦਾਵਾਖਾਨਾ (ਵਕਫ਼), ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। v. ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ "ਫਲ ਉਤਪਾਦ ਆਰਡਰ 1955" ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਮਦਰਦ ਦਾਵਾਖਾਨਾ (ਵਕਫ਼) ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਉਤਪਾਦ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ ਦੇ ਜੂਸ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਬਤ ਨੂੰ 'ਰੂਹ ਅਫਜ਼' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਰਕਟ ਬੈਂਚ 'ਚ ਇਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 'ਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਮਦਰਦ ਦਾਵਾਖਾਨਾ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੁਣਾਤਮਕ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਤਾਂ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ

(2) *AI JI. S.C.* 1167. < .

ਇਹ ਰਾਏ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ

ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਦੇ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ; ਵਸਤੂਆਂ. ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਪਾਉਡਰ. ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਮਿਲਾਵਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਬੀਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (37 ਦਾ 1954) ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -.,

"7. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ, ਜਾਂ ਸਟੋਰ, ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ->

(i) ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ;

(ii) ਕੋਈ ਗਲਤ ਬ੍ਰਾਂਡ ਵਾਲਾ ਭੋਜਨ; ;

(iii) ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਭੋਜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਈਸੈਂਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(iv) ਭੋਜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਫੂਡ (ਸਿਹਤ) ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(v) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਭੋਜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ।

ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ. ਐਕਟ. ਪਰ ਜੇਕਰ 'ਦੀ

ਮੇਸਰਜ਼ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ-ਮਾਟੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਮੇਸਰਜ਼ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ-ਮਾਟੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.) ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਲੰਮੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਤੋਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰਮ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਤਿਰਿਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਆਰਡਰ ਅਵੈਧ ਹੈ।

ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਤੀਜੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵੱਡੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਖੁਦ ਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ • ਧਾਰਾ •5 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰ; ਇਸ ਦਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਪ੍ਰੂਡ ਆਰਡਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਧਰੁਵ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਹ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ 'ਅਪੱਗਡ ਪੈਰਾ 3' ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 23 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ) ਆਰਡਰ, 1966, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ (1965 ਦਾ 10), ਅਤੇ 1955 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ , , , ° ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਗੇਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ 50 ਇੰਚ, ਕੇਸ। ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

Translator Sawan Khosla

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)